

Gyjas Antal

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Szerző: *A Fővárosi Képtár új szerzeményeinek kiállítása*
 Cím: .....

408
Főv. képtár

Forrás: *Nemethy Károly*

Idő: *1893. II.*

Személy:

Helyszám:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

K. Helyes és méltó gondolat volt kiállítást rendezni a Fővárosi Képtár új szerzeményeiből. A Képtár az ország legnagyobb városának külön, kommunális anyagi forrásokra támaszkodó képzőművészeti politikáját s új beszerzési anyaga szerint is a kizárólag magyar művek bemutatását szolgálja. Annak a munkának, amit a Képtár kitűnő igazgatója, dr. Kopp Jenő végez, tulajdonképpen csak akkor mutatkoznak meg majd igazi eredményei, ha évtizedek múltán kellő méretekben bontakozik ki az általa lefektetett alapvonalak szerint gyűjtött anyag. Egészen bizonyos, hogy a magyar festészet fejlődéstörténetének legbecselesebb gyűjteménye áll majd utódaink előtt.

A most ujonnan beszerzett képek első csoportja a magyar festészet XIX. századbeli nagy festői közül Barabás Miklósnak, Borsos Jenőnek, Ligeti Antalnak, id. Markó Károlynak képeiből ad. Legértékesebb szerzeményeinek egyike Kisfaludy Károly egyik festménye, de van szerzemény Lotz Károlytól, — Munkácsy Mihálynak egy szénrajza van itt, tanulmány a „Krisztus Pilátus előtt“ Kaifásához. Székely Bertalan, Thán Mór, Zichy Mihály és Hollóssy Simon műveit látjuk még a XIX. század magyar festészetének nagyjai közt.

A magyar festészet multjának megörökítésén kívül természetesen hivatásának tartja még a Fővárosi Képtár modern képzőművészetünk szemmeltartását és reprezentálását is. Az idők szorosak, a költségvetési keretek kötöttek, de még így is a Fővárosi Képtár egyik legna-

gyobb művásárló-mecénása modern képzőművészeinknek. Ebben a vonatkozásban feltétlen elismeréssel kell megemlíteni dr. Némethy Károly tanácsnok nevét, mint aki a részletekért vállalja a kulturpolitikai felelősséget.

A részletekhez, egyes művészekhez bizonyára lehet hozzászólnivalója bizonyos részletszemponatoknak, de a modern gyűjteményben ott találjuk a közelmúlt két-három évtized, a ma jelentős modern képzőművészeink majdnem mindegyikét.

A festők között ott van Balló Ede, Basch Andor, Bernát Aurél, ifj. Czene Béla, Edvi-Ilés Aladár, Ferenczy Valér. Egész kis gyűjteményt találunk itt az egyre vonzóbb és érdekesebb szegény Gulácsy Lajostól. Van még képe Márffy Ödönnek, Márton Lajosnak, Rippl-Rónay Józsefnek, Rudnay Gyulának, Ruzicskay Györgynek, Patkó Károlynak, Spányi Bélának, Szobotkai Imrének, Szőnyi Ist-

vánnak, Vaszary Károlynak és még sok kitűnő, érdemes névnek.

A szobrászok között szintén ott van minden olyan új szereplő, akinek nevével a fiatal magyar szobrászatban elfogadható új alkotások merültek fel; mindössze talán éppen a legfiatalabbak hiányzanak. De azok közül, akik ott vannak, elegendő megemlíteni Andrásy-Kurta János, Csorba Géza, Ferenczy Béni, Horvay János, Lőte Éva, Szentgyörgyi János és Varga Ferenc nevét, hogy lássuk: tárgyválasztás, irány, kor és nem szerint, lehetőleg a teljességét ki akarja fejezni a gyűjtemény e része is a

magyar képzőművészet új fejlődésének.

A hivatalos gyűjtemények körül napirnden szoktak lenni a művészetpolitikát viták, — s hogy a Fővárosi Képtár körül ilyen kiélezetten eddig még nem akadtak, az annak bizonyítéka, hogy a gyűjtés szerencsésen egyesít két szempontot: a közgyűjtemény-jelleg által megadott elveket s ugyanakkor a művészeti szabadság tiszteletét.

IJJAS ANTAL